

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 42/2015
22.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у прекршајном предмету окр. М.М., због прекршаја из члана 331 став 1. тачка 10. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 288/15 од 14.09.2015. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда 103-Прж 5097/15 од 12.06.2015. године, у седници већа одржаној 22.09.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 288/15 од 14.09.2015. године и **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 47Пр. бр. 23108/13 од 12.12.2014. године и Прекршајног апелационог суда 103-Прж 5097/15 од 12.06.2015. године, тако што се прекршајни поступак против окр. М.М., због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 10. Закона о безбедности саобраћаја на путевима **ОБУСТАВЉА** због наступања апсолутне застарелости прекршајног гоњења.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 47Пр. бр. 23108/13 од 12.12.2014. године окр. М.М. оглашен је кривим због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 10. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен на новчану казну у износу од 15.000,00 динара, а изречено му је и шест казних поена као и заштитна мера забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од три месеца.

Одлучујући о жалби окривљеног, Прекршајни апелациони суд је пресудом 103-Прж 5097/15 од 12.06.2015.године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведене пресуде Прекршајног апелационог суда Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Пtz 288/15 од

14.09.2015. године, због повреде материјалног права у смислу члана 235. став 1. тачка 3. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ број 101/05, 116/08 и 111/09 – раније важећи ЗПР), са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји као основан и према окр. М.М. обустави прекршајни поступак услед наступања застарелости.

Врховни касациони суд је у седници већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ бр. 65/2013 – ЗПР) обавестио Републичког јавног тужиоца који седници није присуствовао, размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је пресуда Прекршајног апелационог суда у Београду донета уз повреду материјалног права у смислу члана 235. став 1. тачка 3. раније важећег ЗПР, који се, сходно одредби члана 340. став 1. ЗПР, примењује на прекршајне поступке започете пре примене тог закона (01.03.2014. године).

Наиме, одредбом члана 76. став 1. раније важећег ЗПР прописано је да се прекршајни поступак не може покренути ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана прописано је да прекршајно гоњење застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост гоњења.

Према стању у списима прекршај који је окр. М.М. стављен на терет учињен је дана 20.05.2013. године, па је у конкретном случају апсолутна застарелост прекршајног гоњења наступила 20.05.2015. године. Имајући у виду да је пресуда Прекршајног апелационог суда донета 12.06.2015. године, дакле у време када је већ наступила апсолутна застарелост прекршајног гоњења по члану 76. став 7. раније важећег ЗПР, то је побијана пресуда донета уз повреду материјалног права из члана 235. став 1. тачка 3. раније важећег ЗПР, на шта се основано указује у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка 6. ЗПР одлучио као у изреци ове пресуде, док је одлуку о трошковима поступка донео у смислу члана 141. став 2. ЗПР.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.